

Mál nr. 362/2021**M og****Vátryggingafélags Íslands (V) v/ ábyrgðartryggingar sveitarfélagsins Reykjavík (X).****Ágreiningur um skaðabótaskyldu sveitarfélags vegna falls starfsmanns****Gögn.**

Málskot, móttakið 24.9.2021, ásamt fylgigögnum.
Bréf V, dags. 3.12.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að slys hafi orðið hinn 2. október 2020 þegar M, sem stóð á háum vinnupalli, skrifaði fótur og féll til jarðar þegar hann var að taka niður tjald sem sett hafði verið upp í sal í Ráðhúsi Reykjavíkurborgar. Frá slysdegi hefur M glímt við mikla verki.

M telur að orsök slyssins megi rekja til þess að ekkert handrið hafi verið á vinnupallinum og því hafi X brugðist skyldum sínum samkvæmt lögum nr. 46/1980. Þá byggir M á því að X hafi ekki gert aðrar ráðstafanir til að tryggja öryggi M uppi á pallinum. Á slysdegi hafi M fengið fyrirmæli um að setja upp og taka niður umrædd tjöld og hafði ekki val um annað en að nota vinnupallana þar sem lyftari, sem var í eigu X og annars hefði verið notaður til verksins, hafði verið raðað með öðrum verkfærum og var ekki hægt að nota til verksins. Þannig beri X skaðabótaábyrgð á slysinu á grundvelli sakarreglu íslensks skaðabótaréttar með því að hafa ekki fylgt lögum og reglum.

V vísar til þess að ekki sé rétt að M hafi fengið bein fyrirmæli um að taka upp tjöldin. Þá vísar V til þess að vinnulyftan, sem M hafi átt að nota, hafi verið til staðar í Ráðhúsinu, þó svo að hún hafi verið innar en hefðbundið er. Þannig hafi vel verið hægt að nota vinnulyftuna. M hafi sjálfur ákveðið að víkja frá réttu verklagi, þrátt fyrir að hafa starfað hjá X í nokkur ár og verið vel kunnugur verklagsreglum um vinnu í hæð. V telur því að tjón M verði ekki rekið til saknæmrar og ólögmetrar háttsemi X eða annarra atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Þá hafi ekki verið sýnt fram á sök X.

Í málinu liggja fyrir tvær yfirlýsingar, annars vegar frá viðburðarstjóra þess efnis að með beiðni um uppsetningu á tjaldi fylgi að það verði tekið niður að viðburði loknum og hins vegar frá samstarfsmanni er lýsir slysinu. Þar kemur fram að „erfitt og snúið“ hafi verið að nálgast vinnulyftuna og því hafi þeir tekið vinnupallinn sem stóð til hliðar og var laus.

Álit.

Af gögnum málsins er ljóst að á tjónsdegi var M falið að setja upp og taka aftur niður tjald sem sett hafði verið upp til að aðskilja framkvæmdasvæði í sal í Ráðhúsi Reykjavíkur frá öðru svæði þar sem framkvæmdum var lokið. Þá liggur fyrir að lyftari, sem nota átti til verksins, var til staðar en „erfitt og snúið“ var að nálgast hann. Í stað þess að sækja lyftarann tók M ákvörðun um að nota vinnupalla, sem voru í eigu verktaka, og notaði við verkið. Af gögnum verður ekki séð að M hafi fengið fyrirmæli frá yfirmönnum eða leyfi til að nota vinnupallinn. Þá verður ekki séð að M hafi skoðað vinnupallana sérstaklega. Loks segir ekki í gögnum málsins að ómögulegt hafi verið að nálgast lyftarann, sem nota átti réttilega við verkið, aðeins erfitt og snúið.

Tjónþoli, M, ber sönnunarbyrði fyrir því að X beri skaðabótaábyrgð á slysinu sökum þess að búnaður, sem notaður var til verksins, uppfylli ekki kröfur laga. Gögn málsins sýna ekki fram á að X eða starfsmenn X hafi vitað af eða geti borið á að vinnupallar, í eigu og notkun þriðju aðila, uppfylli kröfur laga. Þá eru engin gögn í málinu sem sýna að M hafi fengið fyrirmæli X eða starfsamanna X um að nota vinnupallinn eða að ómögulegt hafi verið að nota rétt tæki til verksins. Ber V hallan af því að hafa þannig vikið frá viðurkenndu verklagi sem honum var kunnugt. Af framangreindu verður því ekki talið að um sé að ræða slys sem rekja má til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á að lögum og er bótaskylda því ekki fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 21. desember 2021.

Sóley Ragnarsdóttir, lögfr.

Jóhann T. Sigurðsson lögfr.

Valgeir Pálsson, lögfr.